UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

9 päivänä joulukuuta 2010 *

Asiassa T-69/08,

Puolan tasavalta, asiamiehenään aluksi M. Dowgielewicz, sittemmin Dowgielewicz, B. Majczyna ja M. Jarosz ja lopuksi M. Szpunar,

kantajana,

jota tukevat

Tšekin tasavalta, asiamiehenään M. Smolek,

Helleenien tasavalta, asiamiehinään A. Samoni-Rantou ja M. Tassopoulou,

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

ja

Itävallan tasavalta, asiamiehenään aluksi E. Riedl, sittemmin Riedl ja C. Pesendorfer ja lopuksi Riedl, Pesendorfer, G. Hesse ja M. Fruhmann,

väliintulijoina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään M. Patakia, C. Zadra ja K. Herrmann,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumoamaan 12.10.2007 tehty komission päätös 2008/62/EY (EUVL 2008, L 16, s. 17), joka koskee Puolan tasavallan EY 95 artiklan 5 kohdan nojalla tiedoksi antamia muuntogeenisiä organismeja koskevan kansallisen lakiesityksen 111 ja 172 §:ää siltä osin kuin niissä poiketaan geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön koskevasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2001/18/EY,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. Papasavvas ja A. Dittrich,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Pocheć,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 28.10.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklan (josta on muutettuna tullut EY 95 artikla) 4 kohdassa määrättiin seuraavaa:

”Jos sen jälkeen, kun neuvosto on määräenemmistöllä toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä [EY:n perustamissopimuksen] 36 artiklassa [(josta on muutettuna tullut EY 30 artikla)] tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä kansallisten säännösten tai määräysten soveltamista tarpeellisena, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset tiedoksi komissiolle.

Komissio vahvistaa kyseiset säännökset ja määräykset todettuaan, etteivät ne ole keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen.

Poiketen [EY:n perustamissopimuksen] 169 ja 170 artiklassa [(joista on muutettuina tullut EY 226 ja EY 227 artikla)] määrätystä menettelystä komissio tai jäsenvaltio voi saattaa asian suoraan yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos se katsoo, että jokin jäsenvaltio käyttää väärin tämän artiklan mukaisia valtuuksiaan."

2 Amsterdamin sopimuksella, joka tuli voimaan 1.5.1999, tehtiin huomattavia muutoksia EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklaan. EY 95 artiklassa määrätään seuraavaa:

"1. Poiketen siitä, mitä [EY] 94 artiklassa määrätään, ja jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, [EY] 14 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi sovelletaan seuraavia määräyksiä. Neuvosto toteuttaa [EY] 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevat toimenpiteet jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

2. Mitä 1 kohdassa määrätään, ei sovelleta veroja, henkilöiden vapaata liikkuvuutta eikä työntekijöiden oikeuksia tai etuja koskeviin säännöksiin tai määräyksiin.

3. Komissio perustaa 1 kohdassa tarkoitetut, terveyttä, turvallisuutta, ympäristönsuojelua tai kuluttajansuojaa koskevat ehdotuksensa suojelun korkeaan tasoon ottaen erityisesti huomioon kaiken tieteelliseen tietoon perustuvan uuden kehityksen. Myös

Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät kumpikin toimivaltansa rajoissa tähän tavoitteeseen.

4. Jos sen jälkeen, kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä [EY] 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisena pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiselle tiedoksi komissiolle.

5. Jos sen jälkeen kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio lisäksi pitää tarpeellisena ottaa käyttöön uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön perustuvia kansallisia säännöksiä tai määräyksiä kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, jäsenvaltio antaa suunnitellut säännökset ja määräykset sekä niiden käyttöönottamisen perusteet tiedoksi komissiolle, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

Jollei komissio tee päätöstä määräajan kuluessa, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai määräyksiä pidetään hyväksyttyinä.

Komissio voi ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, että tässä kohdassa määrättyä määräaikaa voidaan pidentää edelleen kuudella kuukaudella, jos se on perusteltua asian monitahoisuuden vuoksi eikä määräajan pidentäminen vaaranna ihmisten terveyttä.”

3 EY 254 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Euroopan parlamentin puhemies ja neuvoston puheenjohtaja allekirjoittavat [EY] 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen annetut asetukset ja direktiivit sekä mainittua menettelyä noudattaen tehdyt päätökset, ja ne julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ne tulevat voimaan niissä säädettynä tai määrättynä päivänä taikka, jollei voimaantulosta ole säädetty tai määrätty, kahdentenakymmenentenä päivänä siitä, kun ne on julkaistu.

2. Neuvoston ja komission asetukset sekä ne näiden toimielimien direktiivit, jotka on osoitettu kaikille jäsenvaltioille, julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ne tulevat voimaan niissä säädettynä päivänä tai, jollei voimaantulosta ole säädetty, kahdentenakymmenentenä päivänä siitä, kun ne on julkaistu.

3. Muut direktiivit sekä päätökset annetaan tiedoksi niille, joille ne on osoitettu, ja ne tulevat voimaan, kun ne on annettu tiedoksi.”

Tosiseikat

4 Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12.3.2001 annettu Euroopan

parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY (EYVL L 106, s. 1) annettiin EY 95 artiklan nojalla. Sen tavoitteena on sen 1 artiklan mukaan lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä yhtäältä, kun geneettisesti muunnettuja organismeja (jäljempänä GMO) levitetään ympäristöön tarkoituksellisesti muussa tarkoituksessa kuin niiden saattamiseksi markkinoille Euroopan yhteisössä, ja toisaalta, kun GMO:eja saatetaan markkinoille yhteisössä tuotteina tai tuotteissa.

5 Puolan tasavalta antoi Euroopan yhteisöjen komissiolle tiedoksi 13.4.2007 päivätyllä kirjeellä EY 95 artiklan 5 kohdan nojalla muuntogeenisiä organismeja koskevan kansallisen lakiesityksen (jäljempänä lakiesitys) 111 ja 172 §:n, joilla poiketaan direktiivin 2001/18 säännöksistä.

6 Mainittu lakiesitys poikkesi direktiivistä seuraavasti:

– henkilölle, joka hakee lupaa GMO:ien tarkoitukselliseen levittämiseen ympäristöön, asetettu velvollisuus esittää kirjalliset ilmoitukset maanviljelijöiltä, joiden tilat sijaitsevat GMO:eja ympäristöön tarkoituksellisesti levittävien maanviljelijöiden naapurustossa, siitä, etteivät he vastusta levittämistä, sekä todistus kunnan- tai kaupunginjohtajalta siitä, että paikallisessa aluekehityssuunnitelmassa annetaan mahdollisuus levittää GMO:eja tarkoituksellisesti ympäristöön ottamalla samalla huomioon tarve suojella paikallista luontoa ja kulttuurimaisemaa (lakiesityksen 111 §:n 2 momentin 5 ja 6 kohta)

– geenimuunneltujen kasvien viljelyä asianomaisen valtion alueella koskeva kielto, lukuun ottamatta mahdollisuutta viljellä kyseisiä kasveja maatalousministerin nimenomaisesti nimeämillä vyöhykkeillä (lakiesityksen 172 §).

7 Puolan tasavallan pysyvälle edustustolle Euroopan unionissa osoitetulla kirjeellä, joka oli päivätty 9.7.2007, komission pääsihteeristö ilmoitti vastaanottaneensa EY 95 artiklan 5 kohtaan perustuvan Puolan tasavallan tiedoksiannon. Mainitussa kirjeessä komissio ilmoitti muun muassa, että se tutkisi mainitun tiedoksiannon kuuden kuukauden kuluessa 17.4.2007 lukien eli ensimmäisestä työpäivästä lukien komission vastaanotettua hakemuksen ja että se voisi EY 95 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan mukaan pidentää tätä määräaikaa edelleen kuudella kuukaudella, jos se on perusteltua asian monitahoisuuden vuoksi eikä määräajan pidentäminen vaaranna ihmisten terveyttä.

8 Komissio julkaisi Euroopan unionin virallisessa lehdessä 26.7.2007 Puolan tasavallan EY 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti antaman tiedoksiannon (EUVL C 173, s. 8).

9 Komissio teki 12.10.2007 nopeutetussa kirjallisessa menettelyssä E/2254/2007 päätöksen K(2007) 4697, jolla hylättiin EY 95 artiklan 6 kohdan nojalla Puolan tasavallan tiedoksi antamat poikkeamat direktiivin 2001/18 säännöksistä (jäljempänä riidanalainen päätös).

10 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa määrätään seuraavaa: ”Hylätään Puolan EY – – 95 artiklan 5 kohdan nojalla tiedoksi antamat – – lakiesityksen 111 §:n 2 momentin 5 ja 6 kohta sekä 172 §.”

11 Komissio lähetti 12.11.2007 Puolan tasavallalle sähköpostitse jäljennöksen riidanalaisesta päätöksestä. Mainitussa sähköpostissa todettiin seuraavaa:

”Hyvä [rouva], ohessa Puolan tiedoksiantoa koskeva komission päätös, sellaisena kuin se on tehty ja annettu tiedoksi Puolan tasavallalle 12.10.2007 – –”

12 Puolan tasavalta vastasi komissiolle 30.11.2007 päivätyllä sähköpostilla seuraavaa:

”Hyvä [herra],

Viimeisimmästä yhteydenpidostamme (ja jäljempänä olevasta sähköpostiviestistänne) kysyn, onko komissio virallisesti lähettänyt Puolan viranomaisille vastauksensa Puolan tasavallan tiedoksi antamaan GMO:eja koskevaan lakiesitykseen. Emme voi muuta kuin katsoa viimeisimpään sähköpostiinne liittämänne asiakirjat komission päätösehdotukseksi (11.10.2007), jota komission kirjallinen menettely seuraavana päivänä on koskenut.

Oletan, että olemme molemmat tietoisia siitä, että komission virallisen vastauksen puuttumisella on perustamissopimuksen mukaan tiettyjä seurauksia myöhemmän menettelyn kannalta.

Kiitän teitä vastauksestanne ja tätä kysymystä koskevista selvennyksistä.”

13 Komissio antoi riidanalaisen päätöksen tiedoksi Puolan tasavallalle EY 254 artiklan mukaisesti 4.12.2007.

14 Puolan tasavalta kysyi komissiolta 5.12.2007 sähköpostitse, oliko komissio onnistunut saamaan vahvistuksen sille, että riidanalainen päätös oli todellakin tehty ja annettu tiedoksi Puolan tasavallalle. Komissio vastasi sähköpostitse samana päivänä, että riidanalainen päätös oli todellakin annettu tiedoksi edellisenä päivänä.

15 Puolan tasavallan pysyvän edustajan Euroopan unionissa sijaiselle osoitetulla ja 20.12.2007 päivätyllä kirjeellä Euroopan komission apulaispääsihteeri ilmoitti muun muassa seuraavaa:

”Muuntogeenisiä organismeja koskevan lakiesityksen tiedoksi antamisen 13.4.2007 johdosta komissio on tehnyt 12.10.2007 päätöksen, jolla kyseinen esitys hylättiin sillä perusteella, että EY 95 artiklan 5 kohdassa edellytettyä uutta tieteellistä näyttöä ei ollut esitetty.

Teknisen virheen vuoksi tieto ei saapunut Puolalle edellä mainitun päätöksen tekopäivänä. Todettuaan, ettei tieto ollut saavuttanut sitä, jolle päätös on osoitettu, komissio lähetti päätöksensä Puolalle 4.12.2007 – –

Tiedon viivästymisestä huolimatta komissio pyytää Puolaa kunnioittamaan EY 95 artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa kuuden kuukauden määräajassa tehdyn päätöksen sisältöä ja pidättäytymään sellaisten säädösten antamisesta, jotka poikkeavat direktiivin 2001/18 säännöksistä. Muistutamme myös, että jäsenvaltiot eivät voi vedota

muotoseikkoihin oikeuttaakseen tiettyjen yhteisön oikeuden keskeisten osien rikkomisen eivätkä estää sisämarkkinoiden toimintaa.”

16 Riidanalainen päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä 19.1.2008 (EUVL L 16, s. 17).

17 Puolan tasavalta ei hyväksynyt lakiesitystä 12.10.2007 ja 4.12.2007 välisenä aikana.

Asian käsittelyn vaihteet ja asianosaisten vaatimukset

18 Puolan tasavalta nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.2.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä.

19 Tanskan kuningaskunta pyysi 14.5.2008, Tšekin tasavalta 23.5.2008, Helleenien tasavalta 26.5.2008 ja Itävallan tasavalta 30.5.2008 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimitetulla väliintulohakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen Puolan tasavallan vaatimuksia.

20 Tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi edellä 19 kohdassa tarkoitetut väliintulohakemukset 4.7.2008 antamallaan määräyksellä.

21 Tšekin tasavalta jätti väliintulokirjelmänsä 20.8.2008 ja Itävallan tasavalta 17.9.2008. Asianosaiset jättivät huomautuksensa mainituista kirjelmistä. Helleenien tasavalta ei jättänyt väliintulokirjelmää.

22 Tanskan kuningaskunta pyysi väliintulohakemuksensa peruuttamista 12.3.2009 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jätetyllä asiakirjalla.

23 Tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi mainitun pyynnön 20.4.2009 antamallaan määräyksellä.

24 Puolan tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa Puolan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Tšekin tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Itävallan tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella unionin yleinen tuomioistuin (kahdeksas jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn ja esittää työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena komissiolle kirjallisen kysymyksen, johon komissio vastasi asetetussa määräajassa.

29 Itävallan tasavalta ilmoitti unionin yleiselle tuomioistuimelle 3.8.2009 kirjaamoon jätetyllä kirjeellä, Helleenien tasavalta 18.9.2009 jätetyllä kirjeellä ja Tšekin tasavalta 2.10.2009 jätetyllä kirjeellä, ettei se osallistu istuntoon.

30 Asianosaisia on kuultu suullisesti 28.10.2009 pidetyssä istunnossa, jossa ne ovat vastanneet unionin yleisen tuomioistuimen suullisesti esittämiin kysymyksiin.

Oikeudellinen arviointi

31 Puolan tasavalta vetoaa kanteensa tueksi kolmeen perusteeseen, joista ensimmäinen perustuu EY 95 artiklan 6 kohdan, luettuna yhdessä EY 254 artiklan 3 kohdan kanssa, rikkomiseen, olennaisen muotomääräyksen rikkomiseen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen.

32 Aivan ensimmäiseksi on tutkittava näistä perusteista ensimmäinen.

Osapuolten lausumat

33 Puolan tasavalta, jota Tšekin tasavalta ja Itävallan tasavalta tukevat, vetoaa siihen, että EY 95 artiklan 6 kohtaa, luettuna yhdessä EY 254 artiklan 3 kohdan kanssa, on rikottu.

34 Ensinnäkin Puolan tasavalta väittää, että EY 95 artiklan 6 kohdassa asetettu määräaika on pakottava määräaika, koska sen päättymisen olennaisena aineellisena vaikutuksena on se, että tiedoksi annetut kansalliset säännökset katsotaan hyväksytyiksi.

35 Kyseisen määräajan pakottavuus on Puolan tasavallan mukaan ensinnäkin jäsenvaltioiden tahdonilmaus. Amsterdamin sopimuksen voimaantulosta lukien mahdollisuus

antaa yhdenmukaistamistoimenpiteistä poikkeavia kansallisia säännöksiä on edellyttänyt sitä, että komissio hyväksyy kyseiset säännökset. Komission vaikenemista on kuitenkin pidetty ilmauksena kansallisten toimenpiteiden toteuttamisen hiljaisesta hyväksynnästä.

36 Toiseksi tuomioistuin on myös vahvistanut yhdistetyissä asioissa C-439/05 P ja C-454/05 P, Land Oberösterreich ja Itävalta vastaan komissio, 13.9.2007 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-7141, 40 ja 41 kohta) mainitun määräajan pakottavuuden ja sen, että määräajan päätyttyä kansalliset toimenpiteet on hyväksytty. Koska komissio ei ole antanut Puolan tasavallalle tiedoksi kansallisten säännösten hyväksymistä tai hylkäämistä koskevaa päätöstä EY 95 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetun kuuden kuukauden määräajan kuluessa eikä se ole ilmoittanut Puolan tasavallalle määräajan mahdollisesta pidentämisestä EY 95 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, lakiesityksen 111 ja 172 §:ää pidetään siis hyväksyttyinä 14.10.2007 lukien.

37 Kolmanneksi Puolan tasavalta tuo esiin, että vaikka EY 95 artiklan 6 kohdassa velvollisuus antaa tiedoksi kansalliset säännökset mainitaan nimenomaisesti mutta komission päätöksen tiedoksi antamista ei, se johtuu siitä, että EY 254 artiklan 3 kohdassa asetetaan tällainen velvollisuus kaikkien yhteisön päätösten osalta mutta ei kansallisten säännösten osalta. Yhteisöjen tuomioistuin on sitä paitsi jo käyttänyt sanoja ”päätöksen tekeminen” laajassa merkityksessä tarkoittaen sekä päätöksen tekemistä sisäisesti että päätöksen tiedoksiantoa (asia C-398/00, Espanja v. komissio, 18.6.2002, Kok., s. I-5643, 34 kohta ja edellä 36 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Land Oberösterreich ja Itävalta v. komissio, tuomion 37 kohta).

38 Toissijaisesti Puolan tasavalta, jota Tšekin tasavalta ja Itävallan tasavalta tukevat, vetoaa siihen, että päätöksen voimaantulon kannalta ratkaisevaa on vain se päivä, jolloin päätös annetaan tiedoksi niille, joille se on osoitettu.

39 Näin ollen ensinnäkään pelkällä päätöksen tekemisellä ei ole mitään oikeusvaikutuksia niihin nähden, joille päätös on osoitettu. Päinvastoin päätös tulee voimaan EY 254 artiklan 3 kohdan mukaan vasta silloin, kun se annetaan heille tiedoksi, eli silloin, kun niillä, joille päätös on osoitettu, on mahdollisuus saada tieto sen sisällöstä. Näin ollen riidanalaisen päätöksen tekemisellä 12.10.2007 ei ole mitään vaikutusta EY 95 artiklan 6 kohdassa asetetun kuuden kuukauden määräajan noudattamiseen.

40 Käsiteltävässä asiassa riidanalainen päätös on Puolan tasavallan mukaan annettu sille tiedoksi 4.12.2007 eli EY 95 artiklan 6 kohdassa asetetun kuuden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen. Puolan tasavalta ei ole tiennyt riidanalaisen päätöksen tekemisestä 12.10.2007 eikä kyseisen päätöksen sisällöstä, koska mainittu päätöksen tekeminen on vain komission sisäinen toimi. Näin ollen riidanalaisella päätöksellä ei ole voinut olla mitään oikeusvaikutuksia eikä se ole siis voinut EY 95 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan mukaan estää kansallisten säännösten voimaantuloa mainitun määräyksen ensimmäisessä alakohdassa asetetun kuuden kuukauden määräajan päätyttyä.

41 Toiseksi riidanalainen päätös on Puolan tasavallan mukaan annettu tiedoksi 4.12.2007 EY 254 artiklan nojalla, jonka mukaan päätökset tulevat voimaan, kun ne on annettu tiedoksi niille, joille ne on osoitettu. Eli vastakkaispäätelmänä päätökset eivät tule voimaan ennen kuin ne on annettu tiedoksi niille, joille ne on osoitettu. Yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut tämän päätelmän asiassa 98/78, Racke, 25.1.1979 antamassaan tuomiossa (Kok., s. 69, Kok. Ep. IV, s. 297, 15 kohta) ja täsmentänyt sitä myöhemmin edellä 37 kohdassa mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio antamassaan tuomiossa.

42 Komission viittauksesta asiassa 48/69, Imperial Chemical Industries vastaan komissio, 14.7.1972 annettuun tuomioon (Kok., s. 619, Kok. Ep. II, s. 25), asiassa 52/69, Geigy vastaan komissio, 14.7.1972 annettuun tuomioon (Kok., s. 787) ja asiassa 185/73, König, 29.5.1974 annettuun tuomioon (Kok., s. 607) Puolan tasavalta väittää, että kyseiset asiat ovat koskeneet tiedoksiannon sääntöjenvastaisuutta tai yhteisön

oikeuden säädösten julkaisemista. Mikään näistä asioista ei kuitenkaan koskenut EY 95 artiklan 6 kohdan tai sellaisen vastaavan määräyksen rikkomista, jossa asetetaan toimen tiedoksiannon tai julkaisun määräaika, jonka päättymiseen liittyy ”olennainen aineellinen vaikutus”. Edellä mainitussa asiassa König annetussa tuomiossa oli tosin kyse perustamissopimuksessa asetetusta määräajasta. Toisin kuin kyseinen määräaika EY 95 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika on kuitenkin ”määräaika, jolla on aineellista vaikutusta”. Näin ollen Puolan tasavallan kannalta sillä, että riidanalainen päätös on annettu tiedoksi liian myöhään, on ”olennainen oikeusvaikutus”, eli se, että kansalliset säännökset katsotaan hyväksytyn.

43 Kolmanneksi edellä 37 kohdassa mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio antamassaan tuomiossa (31 kohta), joka koski valtiontukipäätöstä, yhteisöjen tuomioistuin on Puolan tasavallan mukaan katsonut, ettei kyseessä olleen päätöksen tekeminen voinut katkaista EY [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 4 artiklan 6 kohdassa säädetyn viidentoista työpäivän määräaikaa, koska EY 254 artiklan 3 kohdasta seuraa, että päätökset annetaan tiedoksi niille, joille ne on osoitettu, ja ne tulevat voimaan, kun ne on annettu tiedoksi. Mainitussa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi ilmoittanut, että tiedoksiantovelvollisuus seuraa EY 254 artiklan 3 kohdan yleismääräyksestä ja että kaikkien päätösten voimaantulo riippuu niiden tiedoksi antamisesta.

44 Neljänneksi EY 230 artiklan viidennen kohdan mukaan päätöksen kumoamiskanne voidaan nostaa vasta päätöksen tiedoksi antamisesta lukien, mikä sulkee pois sen, että päätöksellä voisi olla vaikutuksia ennen tiedoksiantoa, sillä jos päätöstä ei annettaisi tiedoksi tai se annettaisiin tiedoksi viiveellä, tuomioistuimen olisi mahdotonta valvoa päätöksen laillisuutta (edellä 37 kohdassa mainittu asia Espanja v. komissio, julkisasiamies Alberin ratkaisuehdotuksen 69 kohta). Mainitussa tilanteessa Puolan tasavalta väittää, että se joutuisi paradoksaaliseen tilanteeseen, koska riidanalainen päätös sitoisi sitä 12.10.2007 lukien, mutta se ei ole voinut nostaa kannetta kyseisestä päätöksestä ennen kuin komissio on antanut sen tiedoksi 4.12.2007.

45 Komissio väittää, että Puolan tasavallan väitteet ovat perusteettomia.

46 Ensisijaisesti komissio vetoaa siihen, että se on täyttänyt EY 95 artiklan 6 kohtaan perustuvan velvollisuutensa, kun se on tehnyt riidanalaisen päätöksen asetetussa määräajassa.

47 Ensinnäkin EY 95 artiklan 6 kohdan tarkoituksesta komissio muistuttaa, että EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklan 4 kohdassa ei määrätty mistään määräajasta, jonka kuluessa komission olisi pitänyt tutkia jäsenvaltion tiedoksi antamat säännökset, jotka poikkesivat yhteisön sisämarkkinoita koskevien direktiivien säännöksistä. Komissiolla oli vain velvollisuus, joka seurasi komission vilpittömän yhteistyön velvoitteesta EY 10 artiklan perusteella, noudattaa asiaan kuuluvaa huolellisuutta ja toimia mahdollisimman nopeasti. EY 95 artiklan 6 kohdan toisella alakohdalla, joka lisättiin Amsterdamin sopimuksella, tarkastamiseen lisättiin tiettyä kurinalaisuutta. Komissio väittää, että kyseinen määräys koskee kuitenkin vain sitä, ettei komissio tee päätöstä, eikä sitä, ettei se anna päätöstä tiedoksi, ja perustelee väitettään asiassa C-319/97, Kortas, 1.6.1999 annetulla tuomiolla (Kok., s. I-3143, 36–38 kohta).

48 Komission mukaan se on toiseksi hylännyt lakiesityksen 111 ja 172 §:n ja tehnyt riidanalaisen päätöksen 12.10.2007 eli ennen kyseisten kansallisten säännösten tiedoksiannosta laskettavan kuuden kuukauden määräajan päättymistä, vaikka riidanalainen päätös onkin annettu tiedoksi liian myöhään. Näin ollen komissio on mielestään täyttänyt sille EY 95 artiklan 6 kohdan mukaan kuuluvan velvollisuuden. Riidanalaisen päätöksen tiedoksianto kuuden kuukauden määräajan kulumisen jälkeen (koska Puolan tasavalta ei ole kiistänyt riidanalaisen päätöksen tekemistä 12.10.2007) ei

synnytä EY 95 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua oikeudellisen fiktion tilannetta, joka voi tulla kyseeseen vain siinä tapauksessa, että komissio ei toimi. Komissio väittää, että jos velvollisuus antaa sen päätökset tiedoksi kuuden kuukauden määräajassa kansallisten säännösten tiedoksi antamisesta laskettuna ilmenisi selvästi EY 95 artiklan 6 kohdasta ja jos kansalliset säännökset katsottaisiin hyväksytyiksi, jollei komissio ole antanut päätöstään tiedoksi kyseisessä määräajassa, Puolan tasavallan olisi tarpeetonta vedota EY 254 artiklan 3 kohtaan. Komission mukaan siitä, että kansallinen säännöstö on mahdollisesti hiljaisesti hyväksytty kuuden kuukauden määräajan päätyttyä sen tiedoksiannosta, jollei komissio ole antanut päätöstään tiedoksi kyseisen määräajan kuluessa, olisi pitänyt määrätä nimenomaisesti EY 95 artiklan 6 kohdassa. Lisäksi edellä 37 kohdassa mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio annetussa tuomiossa (30 kohta) yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että komission jäsenten nopeutetussa kirjallisessa menettelyssä komission työjärjestyksen 12 artiklan mukaisesti tekemä toimi, joka on vahvistettu pääsihteerin allekirjoituksella, oli tekopäivästään lukien EY 249 artiklassa tarkoitettu komission päätös. Näin on komission mukaan myös käsiteltävässä asiassa.

49 Kolmanneksi komission mukaan Puolan tasavalta vaikuttaa väittävän, että 12.10.2007 tehdyn riidanalaisen päätöksen tiedoksi antamisen viivästyminen on aiheuttanut sellaisen toisen päätöksen, eli actus contrariuksen, syntymisen, jolla hylätään tiedoksi annetussa lakiesityksessä ehdotettujen poikkeamien väitetty hyväksyminen. Tämä järkeily on kuitenkin selvästi virheellistä ja ristiriidassa itse kannekirjelmän sisällön kanssa, koska Puolan tasavalta ei kiistä sitä, että riidanalainen päätös on tehty 12.10.2007.

50 Neljänneksi komission mukaan sen tulkinta saa tukea EY 95 artiklan 6 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan sanamuodosta, jotka koskevat nimenomaisesti ”tiedoksi antamista” toisin kuin mainitun määräyksen toinen alakohta. Näin ollen komission mukaan EY 95 artiklan 6 kohdan sanamuodon mukainen tulkinta mahdollistaa sen, että katsotaan, että ainoa edellytys, jota sen on noudatettava tarkastusvelvollisuutensa täyttämiseksi, on se, että se tekee päätöksensä sille asetetussa kuuden kuukauden määräajassa. Yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut tämän tulkinnan

edellä 36 kohdassa mainituissa yhdistetyissä asioissa Land Oberösterreich ja Itävalta vastaan komissio antamassaan tuomiossa (37 ja 40 kohta). Puolan tasavalta myöntää lisäksi, että tiedoksiantoa kuuden kuukauden määräajassa koskeva vaatimus lyhentää sitä aikaa, joka komissiolla on tosiasiallisesti käytössä päätöksen tekemiseen, mikä vaikuttaa haitallisesti tarkastusmenettelyyn ja mainitun päätöksen perusteluvelvollisuuteen. Myös EY 95 artiklan 6 kohdan tavoite edellyttää tätä tulkintaa, sillä kyseisenä tavoitteena on määritellä ajalliset puitteet, joiden sisällä komission on otettava kantaa sille tiedoksi annettuihin kansallisiin säännöksiin, joilla on tarkoitus poiketa sisämarkkinoiden yhdenmukaistamistoimenpiteistä.

51 Toissijaisesti komission mukaan EY:n perustamissopimuksessa määrätään, että vaikka komission päätöksen tiedoksi antamisella on vaikutusta siihen, milloin päätös tulee voimaan niihin nähden, joille se on osoitettu, sekä siihen, miten muutoksenhakuajan alkaminen määritetään, tiedoksi antaminen ei vaikuta mainitun päätöksen pätevyyteen.

52 Ensinnäkin edellä 42 kohdassa mainitussa asiassa Imperial Chemical Industries vastaan komissio antamassaan tuomiossa (39 kohta) yhteisöjen tuomioistuin on komission mukaan katsonut, että EY 254 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen tiedoksiantomenettelyn sääntöjenvastaisuudet ovat itse päätöksestä riippumattomia eivätkä ne siis voi tehdä päätöksestä virheellistä. Nyt käsiteltävässä asiassa teknisestä virheestä johtunut viive riidanalaisen päätöksen tiedoksiannossa voi komission mukaan olla tällainen sääntöjenvastaisuus. Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi edellä 42 kohdassa mainitussa asiassa Geigy vastaan komissio antamassaan tuomiossa (18 kohta) tarkastellut tiedoksiantokysymystä EY 230 artiklassa määrättyyn kanteen nostamisen määräaikaan nähden. Todettuaan, että tiedoksiannon sääntöjenvastaisuudet eivät olleet estäneet kantajaa nostamasta kannetta, se jätti näin ollen EY 254 artiklan 3 kohdan rikkomiseen perustuvan kanneperusteen tutkimatta oikeussuojan tarpeen puuttumisen vuoksi. Edellä 42 kohdassa mainitussa asiassa König antamassaan tuomiossa (6–8 kohta) yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että viive asetuksen julkaisemisessa ei vaikuta sen pätevyyteen vaan ainoastaan siihen ajankohtaan, josta lukien kyseistä säädöstä voidaan soveltaa ja se voi tuottaa oikeusvaikutuksia. Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on myös tuonut esiin asiassa C-149/96, Portugali vastaan neuvosto, 23.11.1999 antamassaan tuomiossa, että neuvoston päätöksen

julkaiseminen viiveellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä ei vaikuta kyseisen toimen pätevyyteen.

53 Toiseksi on niin, että kun kantaja viittaa edellä 37 kohdassa mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio annettuun tuomioon, se ei ota huomioon EY 95 artiklan 6 kohdassa määrätyn menettelyn erityistä asiayhteyttä ja oikeusvaikutuksia. Komission mukaan EY 95 artiklan 6 kohta koskee siis jäsenvaltion säädösesityksessä esitettävää sellaista selvää poikkeamista sisämarkkinoiden säännöistä, jota voidaan tietyillä edellytyksillä sietää. Siitä, ettei kyseisen määräyksen perusteella tehtyä päätöstä ole annettu tiedoksi kuuden kuukauden määräajan kuluessa, ei voi seurata kyseisen päätöksen lainvastaisuus, koska silloin komissiolta vietäisiin kaikki mahdollisuudet direktiivistä poikkeavien kansallisten säännösten myöhempään oikeudelliseen valvontaan, mikä ei varmasti ole ollut perustamissopimuksen laatijoiden aikomus. Päinvastoin edellä 37 kohdassa mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio annetun tuomion mukaan riidanalaisen päätöksen kumoamisesta sen vuoksi, että se on annettu tiedoksi asetetun määräajan jälkeen, seurasi vain valtiontukisuunnitelman uusi oikeudellinen luokittelu, ja näin komissiolla säilyi mahdollisuus oikeudelliseen valvontaan. Edellä 37 kohdassa mainitussa asiassa Espanja vastaan komissio annettu tuomio koski lisäksi täysin erilaista tosiasiallista ja oikeudellista tilannetta kuin nyt käsiteltävä asia. Erityisesti asetuksen N:o 659/1999 25 artiklassa säädettiin nimenomaisesti vaatimuksesta mainitun asetuksen perusteella tehdyn päätöksen tiedoksi antamisesta välittömästi, mikä ei ole EY 95 artiklan 6 kohtaa ja EY 254 artiklan 3 kohtaa koskeva tilanne. Näin ollen yhteisöjen tuomioistuimen päättely ei ole luonteeltaan ehdotonta.

54 Kolmanneksi riidanalaisen päätöksen tiedoksiannon 4.12.2007 oikeusvaikutukset ovat komission mukaan yhtäältä se, että EY 230 artiklan viidennessä kohdassa määrätty muutoksenhakuaika alkaa kulua, ja toisaalta se, että riidanalaiseen päätökseen voidaan vedota Puolan tasavaltaa vastaan. Käsiteltävässä asiassa komissio tuo esiin yhtäältä, ettei Puolan tasavalta ole hyväksynyt lakiesityksen 111 ja 172 §:ää riidanalaisen päätöksen tiedoksi antamista edeltävänä aikana eikä tiedoksi antamisen jälkeen,

ja toisaalta, että kanteensa tueksi kantaja vetoaa vain siihen, että riidanalainen päätös on annettu tiedoksi 4.12.2007. Oikeuskäytännöstä kuitenkin ilmenee, että mainittu tiedoksi antaminen ei vaikuta riidanalaisen päätöksen pätevyyteen vaan että se on vain este sille, että siihen voidaan vedota Puolan tasavaltaa vastaan 12.10.2007 ja 4.12.2007 välisenä aikana. Lisäksi voidaan katsoa, että Puolan tasavalta oli tietoinen lakiesityksen hylkäämisestä ennen riidanalaisen päätöksen virallista tiedoksiantoa.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

55 Aluksi on muistutettava, että EY:n perustamissopimuksella pyritään asteittain toteuttamaan sisämarkkinat, jotka käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus. Tässä tarkoituksessa EY:n perustamissopimuksessa määrätään jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämistä koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta. Primaarioikeuden kehittyessä Euroopan yhtenäisasiakirjalla otettiin tähän perustamissopimukseen uusi määräys, ETY:n perustamissopimuksen 100 a artikla (asia C-3/00, Tanska v. komissio, tuomio 20.3.2003, Kok., s. I-2643, 56 kohta), joka on korvattu EY 95 artiklalla Amsterdamin sopimuksen tullessa voimaan 1.5.1999.

56 Amsterdamin sopimuksella tehtiin siis EY:n perustamissopimuksen kolmannen osan V osastossa olevaan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämistä koskevaan 3 lukuun muutoksia (asia C-512/99, Saksa v. komissio, tuomio 21.1.2003, Kok., s. I-845, 38 kohta).

57 Ennen Amsterdamin sopimuksen voimaantuloa voimassa olleen EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklan 4 kohdassa määrättiin, että jos yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen jäsenvaltio piti EY:n perustamissopimuksen 36 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä kansallisten säännösten tai määräysten soveltamista tarpeellisena, jäsenvaltio antoi nämä säännökset ja määräykset tiedoksi komissiolle. Komissio vahvisti kyseiset säännökset

ja määräykset todettuaan, etteivät ne olleet keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen (asia C-41/93, Ranska v. komissio, tuomio 17.5.1994, Kok., s. I-1829, Kok. Ep. XV, s. I-165, 27 kohta ja edellä 56 kohdassa mainittu asia Saksa v. komissio, tuomion 39 kohta). Jäsenvaltiolla oli oikeus soveltaa EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklan 4 kohdan nojalla tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä ja määräyksiä vasta saatuaan komissiolta päätöksen niiden vahvistamisesta (em. asia Ranska v. komissio, tuomion 30 kohta).

58 EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklan 4 kohdassa ei määrätty mistään määräajasta, jonka kuluessa komission oli vahvistettava sille tiedoksi annetut säännökset ja määräykset. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin katsonut, ettei se, ettei alalla ole säädetty määräajasta, kuitenkaan vapauta komissiota velvollisuudesta noudattaa tehtävissään kaikkea asiaan kuuluvaa huolellisuutta (edellä 47 kohdassa mainittu asia Kortas, tuomion 34 kohta).

59 EY 95 artiklassa, jolla Amsterdamin sopimuksen mukaisesti korvataan EY:n perustamissopimuksen 100 a artikla ja muutetaan sitä, tehdään ero sen mukaan, ovatko tiedoksi annetut säännökset kansallisia säännöksiä, jotka olivat olemassa ennen yhdenmukaistamista, vai kansallisia säännöksiä, jotka kyseinen jäsenvaltio haluaa ottaa käyttöön. Ensimmäisessä tapauksessa, josta määrätään EY 95 artiklan 4 kohdassa, olemassa olevien kansallisten säännösten voimassa pitämisen on perustuttava tärkeisiin EY 30 artiklassa tarkoitettuihin taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskeviin syihin. Toisessa tapauksessa, josta määrätään EY 95 artiklan 5 kohdassa, jäsenvaltioiden on esitettävä komission hyväksyttäviksi kaikki kansalliset poikkeavat säännökset, joita ne pitävät tarpeellisina (asia C-405/07 P, Alankomaat v. komissio, tuomio 6.11.2008, Kok., s. I-8301, 51 kohta). Tässä tilanteessa uusien kansallisten säännösten käyttöön ottamisen on perustuttava uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen (edellä 56 kohdassa mainittu asia Saksa v. komissio, tuomion 40 kohta).

60 On korostettava, että EY 95 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan mukaan yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavia kansallisia säännöksiä tai määräyksiä pidetään hyväksyttyinä, jollei komissio tee päätöstä kuuden kuukauden määräajan kuluessa

mainitun määräyksen 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista tiedoksi annoista laskettuna. Lisäksi EY 95 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan mukaan tätä määräaikaa ei myöskään voida pidentää, jos asia ei ole monitahoinen, eikä siinä tapauksessa, että ihmisten terveys vaarantuu (edellä 36 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Land Oberösterreich ja Itävalta v. komissio, tuomion 40 kohta).

61 Tämän määräyksen perusteella näin ollen yhteisön lainsäätäjä on pitänyt tarpeellisena asettaa komissiolle Amsterdamin sopimuksessa tietyn määräajan sille tiedoksi annettujen kansallisten säännösten ja määräysten tutkimista varten (ks. vastaavasti edellä 47 kohdassa mainittu asia Kortas, tuomion 33 kohta).

62 Oikeuskäytännön mukaan EY 95 artiklan 6 kohdan toisesta alakohdasta todellakin ilmenee, että perustamissopimuksen laatijat ovat halunneet, että sekä hakijajäsenvaltion edun olla selvillä sovellettavista säännöistä että sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan turvaamisen vuoksi kyseisessä artiklassa määrätty menettely saadaan nopeasti päätökseen (ks. vastaavasti edellä 55 kohdassa mainittu asia Tanska v. komissio, tuomion 49 kohta ja edellä 36 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Land Oberösterreich ja Itävalta v. komissio, tuomion 40 ja 41 kohta sekä yhdistetyt asiat T-366/03 ja T-235/04, Land Oberösterreich ja Itävalta v. komissio, tuomio 5.10.2005, Kok., s. II-4005, 43 kohta).

63 Käsiteltävässä asiassa on selvää, että riidanalainen päätös on annettu Puolan tasavallalle tiedoksi 4.12.2007 eli EY 95 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetun kuuden kuukauden määräajan jälkeen.

64 Komissio vetoaa tältä osin kuitenkin siihen, että riidanalainen päätös on tehty 12.10.2007 eli ennen EY 95 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun kuuden kuukauden määräajan päättymistä ja että näin ollen komissio on täyttänyt sillä mainitun määräyksen mukaan olevan velvollisuuden.

65 Tämän väitteensä tueksi komissio on esittänyt useita asiakirjoja, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen tekomenettelyä, eli jäljennöksen komission jäsenille osoitetusta 9.10.2007 päivätystä viestistä, joka koskee nopeutettua kirjallista menettelyä E/2254/2007 riidanalaisen päätöksen tekemiseksi, jäljennöksen tähän viestiin 11.10.2007 tehdystä lisäyksestä (jossa on leima ”HYVÄKSYTTY 12.10.2007 SGAII – 11.00”) ja jäljennöksen komission jäsenille osoitetusta 12.10.2007 päivätystä viestistä, jonka otsikko on ”Kirjallisten menettelyjen hyväksyminen” ja jolla komission pääsihteeristön kirjaamon johtaja ilmoittaa komission jäsenille, että komissio on muun muassa tehnyt kirjallisessa menettelyssä riidanalaisen päätöksen 12.10.2007.

66 Näistä asiakirjoista ilmenee, että komission jäseniä on todellakin pyydetty ottamaan kantaa 12.10.2007 nopeutetussa kirjallisessa menettelyssä ympäristöasioiden pääosaston esitykseen hyväksyä kyseistä lakiesitystä koskeva komission päätösehdotus.

67 Toisin kuin komissio väittää, riidanalaisen päätöksen tekeminen mainittuna päivänä ei kuitenkaan ole voinut keskeyttää EY 95 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetun kuuden kuukauden määräajan kulumista. Riidanalainen päätös on nimittäin EY 254 artiklan 3 kohdan mukaan tullut voimaan, kun se on annettu tiedoksi sille, jolle se on osoitettu, eli käsiteltävässä asiassa Puolan tasavallalle (ks. vastaavasti asia 130/78, Salumificio di Cornuda, tuomio 8.3.1979, Kok., s. 867, 23 kohta ja asia C-18/08, Foselev Sud-Ouest, tuomio 20.11.2008, Kok., s. I-8745, 18 kohta).

68 Kuten komissio on todennut, EY 95 artiklan 6 kohdan toinen alakohta koskee, toisin kuin mainitun määräyksen kolmas alakohta, tosin sitä, ettei komissio ”tee päätöstä”. On kuitenkin todettava, että kun kyse on päätöksestä, jonka tarkoituksena on estää jäsenvaltion komissiolle tiedoksi antamien kansallisten säännösten ja määräysten

antaminen, sen on välttämättä tultava voimaan samaan aikaan kuin EY 95 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetun kuuden kuukauden määräajan kuluminen katkeaa, eikä se voi tulla voimaan ennen päivää, josta lukien siihen voidaan vedota tätä jäsenvaltiota vastaan, eli ennen päätöksen tiedoksiantopäivää (ks. analogisesti edellä 37 kohdassa mainittu asia Espanja v. komissio, tuomion 32 kohta). Tähän komissio on sitä paitsi istunnossa vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen vahvistanut, että Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen yhtään komission EY 95 artiklan 6 kohdan nojalla tekemää päätöstä ei ole annettu kyseessä olevalle jäsenvaltiolle tiedoksi mainitun määräyksen ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun kuuden kuukauden määräajan jälkeen.

69 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, EY 95 artiklan 6 kohdan toista alakohtaa, jossa käytetään ilmaisua ”jollei komissio tee päätöstä [tämän määräyksen ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun kuuden kuukauden] määräajan kuluessa”, ei siis voida tulkita niin, että siinä annettaisiin katkaiseva vaikutus jo pelkälle päätöksen tekemiselle sen tiedoksiannosta riippumatta. Kuten Puolan tasavalta toteaa, komission sisäinen päätöksentekomenettely ei nimittäin yleensä ole kyseessä olevan jäsenvaltion havaittavissa. Jos näin ollen perusteena määräajan kulumisen katkeamiselle käytettäisiin päätöksentekohetkeä eikä päätöksen tiedoksi antamista kyseessä olevalle jäsenvaltiolle, määräaika pidentyisi jäsenvaltioon nähden (ks. vastaavasti edellä 37 kohdassa mainittu asia Espanja v. komissio, julkisasiamies Alberin ratkaisuehdotuksen 66 ja 67 kohta).

70 Komission väite, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen tiedoksiannossa on tapahtunut ”tekninen virhe”, ei voi saattaa tätä päätelmää kyseenalaiseksi, koska riidanalainen päätös oli jätetty pois tiedoksi annettavien päätösten luettelosta, jonka komission pääsihteeristö oli valmistellut, ja mainittu virhe on näin ollen yksinomaan komission syytä.

71 Näiden näkökohtien perusteella 12.10.2007 tehty ja Puolan viranomaisille vasta 4.12.2007 tiedoksi annettu riidanalainen päätös on tehty EY 95 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetun kuuden kuukauden määräajan jälkeen. Mainitun määräajan päättymisestä lukien kyseinen lakiesitys on siis katsottava hyväksytyksi, ja komissio ei näin ollen voinut hylätä sitä riidanalaisella päätöksellä.

72 Kaiken edellä esitetyn perusteella esillä oleva kanneperuste on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

73 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Puolan tasavalta on vaatinut komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

74 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti Tšekin tasavalta, Helleenien tasavalta ja Itävallan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Puolan tasavallan EY 95 artiklan 5 kohdan nojalla tiedoksi antamista muuntogeenisiä organismeja koskevan kansallisen lakiesityksen 111 ja 172 pykälästä siltä osin kuin niissä poiketaan geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön koskevasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2001/18/EY 12.10.2007 tehty komission päätös 2008/62/EY kumotaan.**

2) **Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Puolan tasavallan oikeudenkäyntikulut.**

3) **Tšekin tasavalta, Helleenien tasavalta ja Itävallan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä joulukuuta 2010.

Allekirjoitukset